

Paaswake

We hebben deze paasviering geopend met een van de mooiste teksten uit de bijbel. En tegelijk een van de meest controversiële. Het scheppingsgedicht, want dat is het! Een gedicht, en geen wetenschappelijke verhandeling over hoe het heelal is ontstaan. Het is een gedicht dat een lofzang wil zijn op alles wat er is. Een lofzang op het licht, want zonder licht is geen leven mogelijk. Een lofzang op het water, want ook zonder water is geen leven mogelijk. Een lofzang op de begroeiing, want die hebben mens en dier nodig om in leven te blijven. En dat niet alleen, alles wat groeit en bloeit zorgt voor een niet te evenaren schoonheid, waar we elke dag van mogen genieten. Een lofzang op de dieren, want zij brengen leven op aarde en hebben daarmee hun eigen grote waarde.

En natuurlijk een lofzang op de mens, die geschapen is naar Gods beeld. En dat beeld is tegelijk de opdracht van de mens: omgaan met de schepping zoals God het heeft gewild. Genieten van de schepping, op een goede manier gebruik maken van de schepping, en het behoud van de schepping. En alles bijeen natuurlijk een lofzang op God zelf, aan Wie we dit alles te danken hebben.

Wie we ook aan God te danken hebben is de mens die bij uitstek heeft laten zien wat het betekent geschapen te zijn naar Gods beeld: Jezus Christus. En juist van deze mens hebben de leerlingen net afscheid moeten nemen aan het kruis. Natuurlijk zijn ze ontroostbaar. Zó ontroostbaar dat ze niet eens de moed opbrengen om even de laatste eer te gaan brengen aan het graf. Op een paar vrouwen na. Zij wel. Ook zij zijn ontroostbaar, maar blijkbaar is hun liefde groter dan hun verdriet. Maar ze worden teleurgesteld. Het graf is leeg. Er is alleen een stralend witte engel die zegt dat ze de levende niet bij de doden moeten zoeken. Hoewel ze het nog niet begrijpen, brengen ze de boodschap over aan de andere leerlingen, die het natuurlijk ook niet meteen begrijpen. En dat is natuurlijk: de gedachte dat de man die net drie dagen eerder gekruisigd was weer leefde, is niet meteen te begrijpen. Dat heeft tijd nodig. Dat wordt uitgebeeld in de verschijningsverhalen die later komen, en waarin Jezus steeds pas in tweede instantie herkend wordt. Zo zal, heel langzaam, het geloof ontstaan dat de dood niet het laatste woord heeft, maar het leven. Het leven dat in het scheppingsgedicht al bezongen werd; het leven dat Jezus ons heeft voorgeleefd; het leven dat wijzelf mogen leven, samen met de levende Jezus. Zalig Pasen.

Jan van de Laar, pastor